

традиційних операційних систем з максимальним контролем над оточенням.

3. PaaS (Platform As a Service) – Платформа як сервіс – рішення, на один рівень вище інфраструктурного. Воно дозволяє вам завантажити код вашої програми на деяку платформу, на якій вона буде працювати. Як правило, платформа вузько спеціалізована для якогось конкретного типу і категорії програм.

4. Комунальні ІТ-послуги (utility computing) – доступ до накопичувачів і віртуальних серверів на вимогу клієнтів. Раніше такі сервіси використовувалися, в основному, для допоміжних цілей, але сьогодні вони здатні замінити навіть частину центру обробки даних підприємства.

Серед компаній, які надають «хмарний» сервіс, можна відзначити таких гігантів інформаційної індустрії, як Microsoft, Apple, Google, Amazon та інші.

Більшість українських підприємців знають небагато про те, що може запропонувати їм ринок інформаційних послуг. Але, беручи до уваги потенціал України, в близькій перспективі можна очікувати створення в країні ринку інформаційних продуктів і послуг, аналогічного за значущістю та прибутковістю відповідним ринкам країн Європи [5].

Ринок інформаційних товарів і послуг сьогодні є найбільш динамічним ринком. Інформаційний бізнес, що став одним з найприбутковіших і перспективних, залучає усе більше й більше фірм. Інформаційні потреби різних рівнів ростуть швидкими темпами, що розширює можливості інформаційного обміну, веде до появи нових інформаційних продуктів, стимулює розвиток всіх видів інформаційної діяльності.

Список використаних джерел

1 Чухно А.А. Інституціонально-інформаційна економіка: підручник. / А.А. Чухно, П.І. Юхименко, П.М. Леоненко— К., 2010. — 687 с.

2 Про науково-технічну інформацію [Електронний ресурс]: [закон України: офіц. текст: станом на 25.06.93].- Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3322-12>

3 При інформацію закон України [Електронний ресурс]: [закон України: офіц. текст: станом на 02.10.92].- Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/2657-12>

4 Каличева Н.Є. Проблеми та перспективи впровадження інформаційних технологій у вітчизняній транспортній сфері/ Н.Є. Каличева// Сучасна економіка: актуальні

проблеми та перспективи розвитку: колективна монографія. За ред. д.е.н., проф. Прохорової В.В. – Х., «НТМТ», 2014. – С. 73 – 78 с.

5 Інформаційна економіка [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://subject.com.ua/economic/dict/363.html>

УДК 338.47:656.2(477)

ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ,ЩО ВПЛИВАЮТЬ НА УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ПАТ «УКРАЇНСЬКА ЗАЛІЗНИЦЯ»

Острроверх Г.Є., аспірант (УкрДУЗТ)

На сьогоднішній день залізничний транспорт переживає період впровадження структурних реформ, результатом яких повинно стати якісно нові умови функціонування галузі, досягнення її техніко-економічного розвитку. Однак, сьогоднішні реалії функціонування ПАТ «Українська залізниця» вказують на існування ряду проблем, які істотно знижують рівень конкурентоспроможності залізничного транспорту, погіршують фінансово-економічні результати його діяльності. Це і застарілий рухомий склад, об'єкти колійної інфраструктури, неефективні методи управління галуззю, низький рівень безпеки та якості процесу перевезень, їх невідповідність міжнародним стандартам залізничних перевезень.

Дослідження принципів управління розвитком ПАТ «Українська залізниця», дозволить об'єктивно та в комплексі оцінити якість управління, виявити найбільш вузькі місця діяльності.

Важливу роль у досягненні сталого розвитку сучасного підприємств залізничного транспорту відіграє інтенсивне і збалансоване використання його потенціалу як основа, на якій будуються і реалізуються його зовнішні і внутрішні відтворювальні процеси. У зв'язку з цим актуалізується необхідність формування багаторівневої системи управління розвитком підприємства, яка має ґрунтуватися на раціональному використанні і побудові взаємозв'язків між різними видами і рівнями напрямів діяльності, ієрархії управління, сферами функціональної відповідальності, ресурсами.

Враховуючи, що керівники підприємств потребують серйозної методичної допомоги в прийнятті управлінських рішень, насамперед у

виборі стратегічних напрямів діяльності, постає необхідність розробки методологічних засад побудови процесу управління сталим розвитком підприємств залізничного транспорту. Це дасть змогу швидше прийняття ефективних рішень через вибір відповідних критеріїв, методів, технологій, моделей, механізмів реагування, взаємодії [1].

Головною ознакою стійкого стану підприємств залізничного транспорту є його розвиток. В основі успішного розвитку залізничної галузі лежить ряд ключових чинників:

- фактори успішного реформування;
- поділ функцій державного регулювання господарського управління зі створенням єдиного господарського суб'єкта;
- чітка єдина послідовність дій з реформування;
- чіткий поділ конкурентних сегментів і монопольних сегментів;
- створення комерційної самостійності компанії з вільним ціноутворенням (іноді з обмеженнями);
- свобода реструктуризації активів;
- залучення власного капіталу в оновлення основних фондів.

Основні джерела забезпечення сталого розвитку лежать у сфері мікроекономіки, тобто всередині самої галузі. Тому важливо своєчасно і достовірно діагностувати ознаки можливого нестійкого стану підприємств залізничного транспорту та визначити шляхи вдосконалення економічного механізму забезпечення розвитку в системі їх управління [2].

Аналіз наукових здобутків у сфері управління розвитком підприємств залізничного транспорту дозволить обґрунтувати необхідність впровадження комплексного механізму розвитку підприємств залізничного транспорту. Встановлено, що принципи управління повинні мати декілька рівнів реалізації та включати сукупність механізмів, які за допомогою сучасних методів управління процесами забезпечення розвитку підприємств залізничного транспорту при належному інформаційному забезпеченні зможуть впливати на об'єкти управління, суб'єкти господарської діяльності, транспортно-логістичну інфраструктуру цим самим забезпечуючи економічний розвиток галузі, регіонів та економіки країни в цілому. Можна визначити, що в основі реалізації комплексного механізму розвитку підприємств залізничного транспорту повинні знаходитися норми державної транспортної політики, галузеві програми і стратегії розвитку в сфері

залізничного транспорту, а суб'єктами його реалізації повинні стати керівники Міністерства інфраструктури, ПАТ «Українська залізниця» і філій.

Список використаних джерел

1 Калініченко Л. Л. Адаптивне управління як інструмент виживання підприємства в конкурентному середовищі [Текст] / Л. Л. Калініченко // Вісник економіки транспорту і промисловості. - 2011. – Вип. 33. - С.177-180.

2 Дикань, В. Л. Забезпечення конкурентоспроможності підприємств [Текст] : підручник / В. Л. Дикань, Ю. Т. Боровик, О. М. Полякова, Ю. М. Уткіна. – Харків: УкрДАЗТ, 2012. – 415 с.

УДК 354:656.2

ПУБЛІЧНЕ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ У СФЕРІ ТРАНСПОРТНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ

Паламарчук І.В., к.е.н., доцент (УкрДУЗТ)

Транспорт є однією з найважливіших галузей суспільного виробництва і покликаний задовольняти потреби населення та суспільного виробництва у просторовому переміщенні. Метою публічного адміністрування в галузі транспорту є своєчасне, повне і якісне задоволення зазначених потреб в перевезеннях та потреб оборони держави, захист прав під час транспортного обслуговування, безпечне функціонування транспорту, додержання необхідних темпів і пропорцій та інше.

В Україні діє єдина транспортна система. Вона повинна відповідати вимогам суспільного виробництва і національної безпеки, мати розгалужену інфраструктуру, забезпечувати зовнішньоекономічні зв'язки країни. Єдину транспортну систему становлять: транспорт загального користування (залізничний, морський, річковий, автомобільний і авіаційний, а також міський електротранспорт і метрополітен); промисловий залізничний транспорт; відомчий транспорт; трубопровідний транспорт; шляхи сполучення загального користування.

Публічне адміністрування транспорту і комунікацій регулюється законами, кодексами, статутами, положеннями про окремі види транспорту і зв'язку. Організаційно-правові,